

Vlaams
Parlement

stuk **842** (2010-2011) – Nr. 2
ingediend op 15 december 2010 (2010-2011)

Ontwerp van decreet

houdende regeling van de begroting,
de boekhouding, de toekenning van subsidies en
de controle op de aanwending ervan,
en de controle door het Rekenhof

Advies

van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

De heer Jan Peumans
Voorzitter
Vlaams Parlement

1011 BRUSSEL

contactpersoon
Axel Mathot
amathot@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20101215_Rekendecreet_ADV_brf_amkv

Brussel
15 december 2010

Advies Rekendecreet

Mijnheer de Parlementsvoorzitter,

In bijlage vindt u het advies van de SERV over het rekendecreet zoals goedgekeurd door de Raad van 15 december 2010.

Het Rekendecreet wil de regels voor de begroting en boekhouding van de Vlaamse Gemeenschap moderniseren. Hoewel het om een technisch decreet gaat, heeft dit decreet een belangrijke impact op de transparantie en beheersbaarheid van de Vlaamse overheidsfinanciën. Vanuit deze optiek heeft de SERV het voorliggend (voor)ontwerp van decreet geanalyseerd en aanbevelingen geformuleerd.

Het Rekendecreet bevat positieve elementen, zoals de opname van bepalingen inzake meerjarenraming. Toch zijn er nog een aantal verbeteringen mogelijk, onder meer wat het onderscheid tussen de ministeries en de Vlaamse rechtspersonen betreft. Deels kunnen deze verbeteringen opgevangen worden door de aanpassing van het Rekendecreet, deels gaat het om de uitvoering die de regering nog moet geven aan een aantal bepalingen.

De SERV is steeds bereid dit advies verder toe te lichten.

Met de meeste hoogachting,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Peter Leyman
voorzitter

Advies

Rekendecreet

Brussel, 15 december 2010

Inhoud

Advies	7
1. Situering adviesvraag	7
2. Aanbeveling	7
2.1. Algemeen	7
2.2. Onderscheid tussen ministeries (inclusief DAB) en Vlaamse rechtspersonen.....	8
2.3. Meerjarenraming	10
2.4. Economische invalshoek en prestatiebegroting	11
2.5. Begrotingsopmaak en memorie van toelichting	12
2.6. Rapportering en algemene rekening	13
2.7. Subsidies	14
2.8. Implementatie Rekendecreet	14

Advies

1. Situering adviesvraag

De bijzondere financieringswet voorziet dat de Gemeenschappen en de Gewesten een eigen regelgeving opstellen voor de begroting, boekhouding en controle. De Federale overheid heeft in 2003 hiertoe een gemeenschappelijk kader opgesteld (Algemenebepalingenwet) dat door Vlaanderen kon aangevuld worden met bijkomende regels.

Reeds een jaar later stemde het Vlaams Parlement een eerste “Comptabiliteitsdecreet” (7 mei 2004). Dit decreet moest het sluitstuk vormen van de BBB-operatie, maar trad niet in werking omdat de Vlaamse Regering hiervoor de datum moest bepalen, wat nooit gebeurd is. De huidige regering heeft een nieuwe regeling opgesteld, het “Rekendecreet”.

Het belang van dit decreet voor de SERV is niet zozeer gelegen in de sociaaleconomische impact ervan. Wel is het zo dat het Rekendecreet een belangrijke impact kan hebben op de manier waarop de SERV zijn decretale opdracht inzake het Vlaams begrotingsbeleid kan opnemen (artikel 12 SERV-decreet). Het Rekendecreet bevat heel wat bepalingen die gevolgen hebben voor de beheersbaarheid van de Vlaamse begroting en/of de transparantie ervan. Deze beide elementen zijn voor de SERV in het verleden steeds belangrijk geweest bij het beoordelen van het Vlaams begrotingsbeleid. Vanuit die optiek heeft de SERV in 2002 een advies gegeven over het comptabiliteitsdecreet (advies van 11 september 2002).

Vanuit deze beide invalshoeken, beheersbaarheid en transparantie, wenst de SERV ook het Rekendecreet te evalueren en aanbevelingen te formuleren. Dit advies sluit deels aan bij aanbevelingen die de SERV in vorige begrotingsadviezen en -rapporten heeft geformuleerd en bouwt hierop verder.

De bemerkingen die het Rekenhof heeft geformuleerd in zijn rapport over de begrotingsrapportering (december 2008) en de “Best practices for budget transparency” van de OESO zijn hierbij belangrijk en hebben de SERV geïnspireerd voor dit advies.

2. Aanbeveling

2.1. Algemeen

Het Rekendecreet bevat bepalingen die de beheersbaarheid en/of transparantie van de begroting ten goede kunnen komen. In die zin vormt het zeker een verbetering ten opzichte van het reglementair kader dat nu van kracht is. De verschillen met de huidige begrotingspraktijken zijn minder, aangezien de regering niet gewacht heeft op het

Rekendecreet om een aantal belangrijke elementen ervan ingang te doen vinden, onder meer met betrekking tot de meerjarenraming.

De SERV ondersteunt een aantal keuzes die gemaakt worden in het Rekendecreet:

- De opmaak van een rollende meerjarenraming waarbij expliciet aandacht wordt gegeven aan de verbintenissen die de termijn van de meerjarenraming overschrijden (art. 6 § 2)
- Het feit dat de meerjarenraming een onderscheid maakt tussen constant beleid en nieuw beleid (art. 6 § 2)
- De noodzaak om in de memorie van toelichting naast financiële ook niet-financiële informatie op te nemen, wat een belangrijk element is om de begroting ook op de prestaties te kunnen aansturen (art. 14)
- het groter belang dat de economische boekhouding krijgt (artikel 21 tot en met 23 evenals art. 31 §1, 4° voor MVG en art. 41, 42 en 45 voor de instellingen)¹
- De semestriële rapportering (art. 30 § 2 en art. 44 § 2)

Naast deze positieve elementen heeft de SERV ook bedenkingen bij de voorliggende versie van het Rekendecreet. De SERV is er zich van bewust dat de geformuleerde bedenkingen en aanbevelingen een bijkomende administratieve last voor de overheid met zich mee brengen, bovenop de inspanningen die reeds vereist zijn door het Rekendecreet zoals het nu voorligt. Hierbij zal telkens een afweging gemaakt moeten worden tussen de meerwaarde die deze inspanningen met zich meebrengen (op het vlak van transparantie en beheersbaarheid, maar ook met betrekking tot de efficiëntie van de overheid) en de bijkomende inzet van personeel en middelen die dit vergt.

2.2. Onderscheid tussen ministeries (inclusief DAB) en Vlaamse rechtspersonen

De Vlaamse rechtspersonen hebben een grotere operationele autonomie dan de ministeries en DAB. Daarom moeten niet alle bepalingen die zijn opgenomen in het Rekendecreet voor de ministeries en DAB overgenomen worden voor de Vlaamse rechtspersonen. Zowel in het kader van de transparantie als van de beheersbaarheid van de Vlaamse begrotingen dienen deze uitzonderingen echter beperkt te blijven tot het minimum. Bij een aantal afwijkingen is de SERV van mening dat de argumentatie hiervoor afwezig of onvoldoende overtuigend is.

- De rechtspersonen zijn niet verplicht om informatie over hun **verbintenissen** (beleidskredieten) op te nemen in de begroting of rapportering. De Vlaamse Regering kan weliswaar een aantal instellingen verplichten om een investeringsplan op te stellen, maar indien dit niet gebeurt voor alle relevante instellingen zal het onmogelijk zijn om de impliciete schuld op te volgen. In het comptabiliteitsdecreet van 2004 werden de instellingen wel verplicht om hun verbintenissen op te nemen in de begroting en hun rapportering. In de toelichting bij het ontwerpdecreet geeft de Vlaamse regering hiervoor geen argumenten. In haar repliek op de Inspectie van Financiën stelt de Vlaamse Regering dat dit een zware financiële kost tot gevolg zou hebben omdat sommige instellingen hun

¹ Dit is een verplichting die voortvloeit uit de algemene bepalingenwet.

boekhoudkundig systeem op ingrijpend zouden moeten aanpassen. Bij de uitwerking van het Rekendecreet is het in ieder geval van belang dat de instellingen waarbij het onderscheid tussen verbintenissen en verplichtingen belangrijk is, verplicht worden om een investeringsplan voor te leggen, los van de (eenmalige) financiële kost die dit zal hebben om het boekhoudkundig systeem aan te passen. Daarnaast moeten ook de verbintenissen kunnen opgevolgd worden bij de instellingen zoals het IWT en het Hermesfonds waar het onderscheid tussen verbintenissen en verplichtingen aanzienlijk kan zijn zonder dat het om investeringen gaat.

- De rechtspersonen dienen in tegenstelling tot de ministeries en DAB geen begroting op te stellen op **kasbasis**. Deze informatie is echter nodig om een geconsolideerd kasbeheer te voeren. Door de nadruk die wordt gelegd op een economische benadering neemt de noodzaak van een goede monitoring van het kasbeheer nog toe.
- De rechtspersonen dienen geen inventaris op te maken van de **activa en passiva** (zie artikel 23 voor de ministeries en DAB). In het kader van een economische begroting lijkt het echter onvermijdelijk dat ook de Vlaamse rechtspersonen over dergelijke inventaris beschikken.
- Bij de rechtspersonen wordt er geen onderscheid gemaakt tussen **apparaatkosten en beleidskosten**. Hoewel dit onderscheid niet altijd even helder is, wordt het momenteel door de Vlaamse Regering wel gehanteerd om de besparingsinspanningen te verdelen over de verschillende organisatievormen. Het is dan ook vreemd dat het Rekendecreet dit onderscheid niet oplegt aan de rechtspersonen en wel aan de ministeries. Dit is des te meer bevreemdend omdat het model van de tweede generatie van beheersovereenkomsten ook aangeeft dat de rechtspersonen een onderscheid moeten maken tussen de apparaatkosten en beleidskosten (zie het luik van de financiële engagementen).
- De rechtspersonen moeten geen specifieke verantwoording geven indien de **verbintenissen een periode van 6 jaar overschrijden** (zie artikel 36 versus artikel 6). Eventueel zou dit kunnen worden vastgelegd door de Vlaamse regering voor de instellingen die een investeringsplan moeten opstellen, maar dit geeft geen garanties dat alle instellingen waar dergelijke verbintenissen op lange termijn zich kunnen voordoen een investeringsplan zouden moeten opstellen. Het Rekendecreet zou op dit vlak meer waarborgen moeten bieden.
- Ten slotte zijn er geen bepalingen opgenomen over de manier waarop de rechtspersonen moeten rapporteren in de **memorie van toelichting**. De SERV heeft er in het verleden reeds op gewezen dat de memorie van toelichting onvoldoende uitgaat van een geconsolideerde benadering waarbij naast een toelichting bij de evolutie van de dotaties ook de uitgaven van de instellingen uitvoerig aan bod komen. Het is positief dat de algemene toelichting gebeurt op basis van de geconsolideerde begroting. Eenzelfde benadering voor de Memorie van Toelichting is enkel mogelijk indien elke organisatievorm duiding geeft die minstens overeenkomt met de bepalingen die het Rekendecreet oplegt aan het ministerie en de DAB.

Het Rekendecreet is een sokkel waar bovenop bijkomende verplichtingen aan de rechtspersonen kunnen worden opgelegd. Het is dus niet absoluut noodzakelijk om het ontwerpdecreet aan te passen om tot een grotere coherentie tussen de Vlaamse ministeries en de Vlaamse rechtspersonen te komen. Dit kan eventueel

ook gebeuren naar aanleiding van de uitvoering die de Vlaamse Regering geeft aan het Rekendecreet. Toch zou een aanpassing van het Rekendecreet zoals het nu voorligt een grotere garantie bieden voor de gewenste coherentie.

Alleszins is de SERV van oordeel dat bij de concrete uitwerking van het Rekendecreet voldoende aandacht besteed moet worden aan de transparantie bij de Vlaamse rechtspersonen. Een overname van het huidige boekhoudbesluit voor de openbare instellingen van 21 mei 1997 zou hiertoe onvoldoende zijn. In het kader van een modernisering van de boekhouding evenals een grotere afstemming met de ministeries dient dit besluit aangevuld te worden.

Meer fundamenteel kan men zich de vraag stellen of het niet logischer zou zijn om een aantal rechtspersonen terug onder te brengen bij het ministerie. Deze bemerking gaat verder dan het Rekendecreet op zich. Echter, door het Rekendecreet neemt het onderscheid tussen de Vlaamse ministeries en de Vlaamse rechtspersonen toe waardoor de indeling bij de Vlaamse rechtspersonen voor een aantal instellingen opnieuw in vraag kan worden gesteld.

2.3. Meerjarenraming

De SERV waardeert het dat het Rekendecreet bepalingen opneemt over de meerjarenraming. De meerjarenraming is een belangrijk instrument in het kader van een duurzaam begrotingsbeleid. Een aantal belangrijke elementen is expliciet opgenomen in het Rekendecreet:

- De meerjarenraming maakt een duidelijk onderscheid tussen constant beleid en nieuw beleid
- De meerjarenraming bevat ook informatie over verbintenissen die de termijn ervan overschrijden (PPS, alternatieve financiering)
- De meerjarenraming overschrijdt de duur van de legislatuur

De Vlaamse regering heeft niet gewacht op het Rekendecreet om meerjarenramingen op te stellen en voor te leggen aan het Parlement. Het Rekendecreet sluit in die zin nauw aan bij de huidige praktijk.

Het instrument van de meerjarenraming biedt echter meer mogelijkheden dan wat expliciet is opgenomen in het Rekendecreet.

Zo is het aangewezen dat de meerjarenraming, minstens op de hoofdlijnen, een toelichting bevat die aangeeft waarom de meerjarenraming afwijkt van de versie die het voorgaande jaar neergelegd werd. Met andere woorden, de meerjarenraming is het instrument bij uitstek waarbij de beleidsbeslissingen evenals het ongewijzigd beleid van het voorgaande jaar samengevat en geëxpliciteerd wordt.

Samen met het eerste lid in fine van artikel 14 (begroting wordt gesitueerd ten opzichte van de meerjarenraming) zou dit de beleidsrelevantie van de meerjarenraming aanzienlijk kunnen verhogen.

De meerjarenraming moet voldoende gedetailleerd zijn zodat de impact van de belangrijkste beleidskeuzes en belangrijkste parameters geëxpliciteerd wordt. Dit is momenteel reeds het geval en moet ook in de toekomst minstens behouden blijven.

Het hoofdstuk over de meerjarenraming begint met de bepaling dat de Vlaamse regering de begrotingsdoelstellingen moet vastleggen in de regeringsverklaring evenals de maatregelen die nodig zijn om de begroting uit te voeren binnen die begrotingsdoelstellingen. Welke doelstellingen dit zijn, wordt niet verder verduidelijkt. Hoewel het niet mogelijk is om een exhaustieve lijst van begrotingsdoelstellingen op te nemen - de focus van het begrotingsbeleid kan immers wijzigen over de jaren heen - vindt de SERV het wel aangewezen dat het Rekendecreet verduidelijkt op welk vlak begrotingsdoelstellingen geformuleerd kunnen worden. Een gezond begrotingsbeleid kan immers niet gerealiseerd worden door de begrotingsdoelstellingen te beperken tot één factor, zoals het vorderingensaldo. Naast het vorderingensaldo is het aangewezen om in de regeringsverklaring ook doelstellingen te formuleren onder meer met betrekking tot de schuldevolutie, de extrabudgettaire verrichtingen, de evolutie van de impliciete schuld, de structurele dynamiek...

In de mate dat de begroting evolueert naar een prestatiebegroting dient bovendien het belang van niet-financiële kengetallen toe te nemen in deze begrotingsdoelstellingen.

Om een optimale wisselwerking te realiseren tussen de meerjarenraming en de begrotingsdocumenten lijkt het ten slotte aangewezen om de meerjarenraming samen met de begrotingsdocumenten over te maken aan het Parlement.

2.4. Economische invalshoek en prestatiebegroting

Een belangrijk uitgangspunt van het Rekendecreet is te komen tot een meer economische benadering van de begroting en rapportering door de invoering van een dubbele boekhouding met kostenanalytische component.

De evolutie naar een meer economische benadering van de overheidsfinanciën is positief, zeker omdat dit een belangrijke stap vormt voor een kostenanalytische boekhouding en, uiteindelijk, een prestatiebegroting. De memorie van toelichting schenkt hieraan terecht de nodige aandacht.

Toch vindt de SERV deze intenties slechts in beperkte mate terug in de decretale bepalingen.

- Opvallend in dit kader is dat het Rekendecreet geen melding maakt van beleidseffectenrapportering, wat wel het geval was in het comptabiliteitsdecreet dat in 2004 werd goedgekeurd.
- Bovendien is het nog niet duidelijk wanneer de Vlaamse overheid in staat zal zijn om een inventaris op te stellen van alle activa en passiva van het vermogen, wat nochtans een belangrijk element is om te kunnen spreken van een economische boekhouding.
- In de memorie van toelichting dienen naast financiële indicatoren ook niet-financiële indicatoren opgenomen te worden. De concrete inhoud ervan moet nog door de Vlaamse Regering worden vastgelegd. Momenteel wordt er reeds niet-

financiële informatie opgenomen in de begroting, hoewel dit niet altijd een toegevoegde waarde heeft voor het begrotingsbeleid. Bij de verdere uitwerking moet de Vlaamse Regering zeker oog hebben voor een zo duidelijk mogelijk verband tussen de financiële en niet-financiële informatie zodat het begrotingsbeleid effectief mede kan aangestuurd worden op basis van deze niet-financiële informatie.

- Ten slotte lijkt het zinvol om de beheers- en managementovereenkomsten te integreren in de begrotingscyclus door de verhouding tussen beide in het Rekendecreet te expliciteren. Deze overeenkomsten kunnen immers een belangrijk element vormen in het kader van een prestatiebegroting, aangezien hierin reeds belangrijke niet-financiële indicatoren zijn opgenomen. Idealiter zou het Rekendecreet de link tussen deze indicatoren en de begroting moeten expliciteren.

De Vlaamse Regering heeft blijkbaar voor een stapsgewijze benadering gekozen om de begrotingscyclus (financiële processen) en de beleidscyclus meer op elkaar af te stemmen. Het Rekendecreet spitst zich toe op de financiële processen. De SERV kan begrip opbrengen voor deze stapsgewijze benadering maar gaat ervan uit dat de Vlaamse Regering de komende jaren van deze legislatuur verder aandacht blijft besteden aan deze materie zodat er bijkomende (decretale) initiatieven kunnen worden genomen in de richting van een grotere integratie tussen de financiële cyclus en de beleidscyclus, onder meer door middel van de prestatiebegroting.

2.5. Begrotingsopmaak en memorie van toelichting

De memorie van toelichting en de opmaak van de begroting zijn belangrijk voor de transparantie van de begrotingen.

De begrotingsopmaak is de voorbije jaren reeds aanzienlijk geëvolueerd ingevolge de BBB-operatie. In die zin vormt het Rekendecreet een formalisering van de evolutie die zich de voorbije jaren heeft voorgedaan. De indeling in beleidsdomeinen, ordening per organisatievorm en samenvatting per programma gebeurt nu al. De memorie van toelichting bij het Rekendecreet geeft aan dat het strikt juridisch niet meer nodig zal zijn om de programma's verder onder te verdelen, bijvoorbeeld op basis van de economische classificatie (ESR). De Vlaamse Regering zou zelf kunnen bepalen of en op welke wijze het programma verder wordt ingedeeld in kredieten.

Hoewel de indeling op basis van de gedetailleerde ESR-code soms te rigide is, acht de SERV het zinvol om de ESR-indeling niet volledig te verlaten. Er dient een evenwicht gezocht te worden tussen een te grote rigiditeit en de wenselijkheid om bijkomende informatie te verschaffen in de begroting over de economische aard van de uitgaven. Zo is het volgens de SERV belangrijk dat men uit de begrotingsdocumenten kan afleiden welke investeringen de Vlaamse overheid plant of welke overdrachten aan lokale overheden, bedrijven dan wel particulieren voorzien zijn in de begroting. Naast de samenvoeging per programma of organisatievorm vormen ook deze geaggregeerde gegevens belangrijke kengetallen voor de Vlaamse begroting.

Deze bijkomende informatie moet weliswaar gerelativeerd worden. De regering krijgt immers ruime mogelijkheden om de begrotingskredieten te herverdelen. Dit kan echter

opgevangen worden door duidelijk aan te geven welke herverdelingen er hebben plaatsgevonden tussen twee begrotingsoefeningen en hoe de uitvoering van de begroting zich verhoudt tot de “definitieve begroting” (zijnde goedgekeurde begroting na alle herverdelingen). In de mate dat er aanzienlijke herverdelingen hebben plaatsgevonden volstaat het immers niet om de uitvoeringsgegevens te vergelijken met de goedgekeurde begroting (voor herverdelingen).

Het is positief dat het Rekendecreet minimumvereisten oplegt voor de memorie van toelichting, althans voor de kredieten van de ministeries en de DAB. Voor de Vlaamse rechtspersonen geeft het Rekendecreet niet aan welke informatie er gegeven moet worden. Hierdoor bestaat het risico dat de memorie van toelichting niet of onvoldoende ingaat op de ontvangsten en uitgaven van de Vlaamse rechtspersonen, maar zich voornamelijk richt op de dotaties aan deze instellingen. Hoewel deze informatie belangrijk is, zijn de uitgaven van deze instellingen eveneens belangrijk. In een geconsolideerde context zijn het immers niet de dotaties aan de instellingen, maar de uitgaven van de instellingen die worden opgevolgd.

Zo kan er ook een grotere coherentie tot stand komen tussen de algemene toelichting, die op geconsolideerde basis gebeurt, en de memorie van toelichting per programma. Een geconsolideerde benadering zou dan ook informatie moeten bevatten over de geconsolideerde thesaurie- en schuldpositie en niet enkel voor de Vlaamse ministeries.

Voor de meerjarenraming voorziet het Rekendecreet een onderscheid tussen constant beleid en de budgettaire gevolgen van nieuw beleid. De vertaling hiervan op meer gedetailleerd niveau moet terug te vinden zijn in de memorie van toelichting. Zo kan voor de verschillende programma's en organisatievormen duidelijk weergegeven worden welke beleidskeuzes er werden gemaakt bij de opmaak van de begroting.

2.6. Rapportering en algemene rekening

Het Rekendecreet bevat belangrijke bepalingen inzake de rapportering. Zo wordt een duidelijke termijn vastgelegd waarbinnen de regering moet rapporteren aan het Rekenhof en aan het Vlaams Parlement. Daarnaast wordt ook een semestriële rapportering voorzien.

De manier waarop aan deze bepalingen uitvoering wordt gegeven is echter zeer belangrijk. Momenteel bestaat al de verplichting om een rapportering op te stellen over de uitvoering van de begroting evenals een maandelijkse opvolging van de inkomsten en uitgaven. Toch laat dit nog ruimte voor verbetering.

- De maandelijkse rapportering geeft bruikbare informatie over de ministeries. Informatie over de DAB en de Vlaamse rechtspersonen ontbreekt terwijl dit een zinvolle aanvulling zou kunnen zijn.
- De publicatie van semestriële informatie kan een interessante bron van informatie zijn. Daarvoor moet het om geconsolideerde informatie gaan waarbij ook de evolutie van de uitgaven en ontvangsten wordt gekaderd in een breder geheel. Concreet kan dit door op basis van deze gegevens een raming te maken van de resultaten op het einde van het jaar of door toelichting te geven bij een aantal posten indien het uitvoeringspercentage ervan relatief laag of hoog is.
- De algemene rekeningen zouden op een gedetailleerde basis gepubliceerd moeten worden en van de nodige toelichting voorzien. Momenteel gebeurt dit

gedeeltelijk in de memorie van toelichting. Het is echter aangewezen om deze informatie te presenteren in een vorm die een eenvoudige vergelijking met de begroting (definitief goedgekeurde begroting na herverdelingen) mogelijk maakt en van de nodige toelichtingen voorziet.

- In het kader van een meer prestatiegerichte begroting zou de rapportering ook niet-financiële gegevens moeten bevatten.

2.7. Subsidies

Voor alle subsidies van de Vlaamse overheid legt het Rekendecreet een gemeenschappelijk kader vast. Op zich is dit een positieve evolutie.

De Vlaamse regering krijgt een aanzienlijke delegatie van bevoegdheden om dit kader verder in te vullen. De SERV vraagt evenwel bij de uitwerking hiervan de nodige aandacht te geven aan de rechtszekerheid in hoofde van de ontvangers van de subsidies. De regels en concrete criteria die gehanteerd worden voor de toekenning, terugvordering en verantwoording moeten voldoende duidelijk zijn voor alle partijen op het moment dat de subsidieaanvraag gebeurt.

De eenmalige gegevensopvraging is een belangrijke bepaling om de administratieve lasten tot het minimum te beperken. De uitwerking ervan mag echter niet beletten dat er op verschillende tijdstippen informatie wordt opgevraagd in het kader van een opvolging waarbij de opgevraagde gegevens ondertussen gewijzigd kunnen zijn.

Het gemeenschappelijk kader dat de Vlaamse Regering vaststelt, moet voldoende flexibiliteit bieden zodat het aangepast is aan de specifieke situatie binnen de verschillende programma's waarvoor de subsidies aangewend worden.

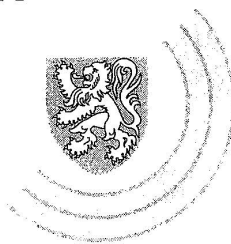
2.8. Implementatie Rekendecreet

De geplande nieuwe budgettaire en boekhoudkundige regels zullen de structuur en de aanpak van de Vlaamse begroting grondig wijzigen. Dit zal noodzakelijkerwijze een impact hebben op de inzet van het personeel en bijkomende middelen vergen. Dit blijkt duidelijk uit het feit dat de Vlaamse rechtspersonen geen begroting met vastleggingskredieten moeten opstellen omwille van de zware budgettaire kost ervan. Het Rekendecreet zal echter per definitie bijkomende kosten vergen. Hierbij is het van belang dat een duidelijk invoeringstraject wordt voorbereid waarbij het kostenplaatje (en de daaruit voortvloeiende voordelen voor het begrotingsproces) duidelijk in kaart wordt gebracht.

BIJLAGE:

Adviesvraag aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
over het ontwerp van Rekendecreet

V L A A M S P A R L E M E N T

aan: de heer Peter Leyman
Voorzitter SERV

datum: 9 december 2010
ons kenmerk: Dec/fin/hov/101209.01

bijlage(n): 1

betreft: **adviesvraag Ontwerp van Rekendecreet**

Geachte voorzitter,

Hierbij verzoek ik de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen om advies over het ontwerp van decreet houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof (het zogenaamde Rekendecreet).

Het verzoek daartoe wordt geformuleerd door de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting, die zich binnenkort over dit ontwerpdecreet zal buigen.

De commissie ontving het advies dan ook graag zo snel mogelijk.

Hoogachtend,

Jan PEUMANS
Voorzitter

Contactpersoon
Herman Overheyden, commissiesecretaris
Vlaams Parlement, 1011 Brussel
Tel.: (02) 552 13 37 Fax: (02) 552 13 87
e-mail: herman.overheyden@vlaamsparlement.be